

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Irina Galiuc, prin intermediul avocatului Lilia Dobre,

în cauza civilă la cererea înaintată de Irina Dogot împotriva Irinei Galiuc cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Irina Dogot, casată hotărârea din 07 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 04 aprilie 2018, Irina Dogot a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Galiuc cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Irina Dogot a invocat că este moștenitorul legal de clasa I al tatălui său Serghei Barjan, care a decedat la XXXXXX, fapt confirmat prin certificatul de calitate de moștenitor nr. 663 din 04 februarie 2016. Relațiile de rudenie ale reclamantei cu Serghei Barjan se atestă prin duplicatul certificatului de naștere XXXX, eliberat la 02 iulie 2011.

La depunerea actelor la notarul public Mihai Vidrașcu, s-a constatat că masa succesorală la care pretinde constă inclusiv din ½ cotă-parte din ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău, însă asupra căruia Serghei Barjan nu și-a legalizat dreptul de proprietate.

Potrivit reclamantei, defunctul Serghei Barjan, la momentul survenirii decesului, locuia în ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău, care îi aparținea mamei sale - Nina Borjan, care a testat acest bun imobil fiului său și fiicei Irina Galiuc prin testamentul nr. 4049 din 13 decembrie 2006. Conform testamentului menționat, imobilul a fost testat în cote-părți egale. În prezent pârâta Irina Galiuc și-a înregistrat dreptul de moștenitor asupra ½ cotă-parte din imobil în baza certificatului de moștenitor testamentar nr. 110 din 09 martie 2016.

Suplimentar, Serghei Barjan, considerându-se moștenitor testamentar și continuând să locuiască în acel imobil, nu a depus la notar cerere de acceptare a moștenirii, însă această circumstanță nu exclude faptul acceptării succesiunii prin intrarea în posesie, fapt ce se atestă prin copia buletinului de identitate a defunctului (unde este menționat că are domiciliu la adresa ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău), copia contractului încheiat cu Compania Moldcell la 29 noiembrie 2007, raportul de verificare tehnică a mijlocului de transport, etc.

Astfel, pentru a moșteni averea succesorală după decesul lui Serghei Barjan, la 20 martie 2017, Irina Dogot a depus cerere în instanța de judecată în procedură specială, prin care a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii prin intrarea în posesie a bunurilor succesoriale compuse din ½ cotă-parte din ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău, însă partea interesată, Irina Galiuc, a obiectat asupra cererii, invocând existența unui litigiu, ceea ce a determinat scoaterea de pe rol a cererii în conformitate cu art. 280 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Respectiv, Serghei Barjan a acceptat succesiunea prin intrarea în posesie a bunurilor succesoriale și nu a renunțat la ea în mod expres în favoarea cuiva și urmează a fi recunoscut după el dreptul de proprietate asupra averii succesoriale.

Reclamanta, fiind unicul moștenitor legal care a depus actele la notar după decesul tatălui său Serghei Barjan, urmează să dobândească prin succesiune averea ce a aparținut defunctului, adică ½ cota-parte ideală din ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău.

Reieșind din cele expuse, reclamanta Irina Dogot a solicitat constatarea faptului acceptării de către Serghei Barjan, decedat la XXXXXX, a succesiunii prin intrare în posesia patrimoniului succesoral după decesul mamei sale Nina Borjan, decedată la 18 martie 2014, recunoașterea după defunctul Serghei Barjan a dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău, ce aparține defunctei Nina Borjan, recunoașterea dreptului său de proprietate prin moștenire asupra ½ cotă-parte din acest imobil, ce a fost moștenit de la tatăl său Serghei Barjan.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, sacțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Irina Dogot, casată hotărârea din 07 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii. S-a constatat faptul acceptării succesiunii prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral al Ninei Borjan, decedată la 18 martie 2014, de către fiul ei moștenitor testamentar Serghei Barjan, născut la 25 decembrie 1958 și decedat la XXXXXX. S-a recunoscut după moștenitorul testamentar Serghei Barjan dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău, ce aparține defunctei Nina Borjan. S-a recunoscut dreptul de proprietate prin moștenire după Irina Dogot asupra ½ cotă-parte din ap. 54 din bd. XXXXXX, 12/2, mun. Chișinău, ce a fost moștenită de tatăl său Barjan Serghei. S-a încasat de la Irina Galiuc în beneficiul Irinei Dogot, suma de 2572,21 lei cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea cererii de apel. S-a încasat de la Irina Galiuc în beneficiul statului suma de 2000,00 lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, defunctul Serghei Barjan a acceptat succesiunea prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral al Ninei Borjan, decedată la 18 martie 2014, fapt demonstrat prin înscrisurile prezente la materialele cauzei. Totodată, Colegiul a atestat comportamentul de rea-credință din partea pârâtei-

intimate, prin privarea reclamantei-apelante de dreptul la moștenire, comportament ce contravine și testamentului Ninei Borjan, care prezintă un act solemn prin care ultima și-a exprimat voința de a testa averea copiilor săi.

La 22 iulie 2019, Irina Galiuc, prin intermediul avocatului Lilia Dobre, a contestat cu recurs decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor invocate în instanțele inferioare, și anume faptul că defunctul Serghei Barjan nu a intrat în posesia patrimoniului succesoral al Ninei Borjan.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 07 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 19 septembrie 2019, Irina Dogot, prin intermediul avocatului Iurie Chirica, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Galiuc, prin intermediul avocatului Lilia Dobre, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 mai 2019 și expediată participanților la proces la 13 iunie 2019 (f.d. 138), însă materialele cauzei nu se regăsesc în scrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 22 iulie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de

apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Irina Galiuc, prin intermediul avocatului Lilia Dobre.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Irina Galiuc, prin intermediul avocatului Lilia Dobre.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Svetlana Filincova